

EUROPA-
KOMMISSIONEN

UNIONENS HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT FOR
UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 19.3.2025
JOIN(2025) 120 final

FÆLLES HVIDBOG
om europæisk forsvarsberedskab 2030

1. INDLEDNING

Europa står over for en akut og voksende trussel. Vi kan kun sikre fred, hvis vi er parate til at afskrække dem, der vil skade os. Vi har mange stærke fundamenter, herunder vores potentiale til at frigøre enorme ressourcer og latent teknologisk og industriel magt. Men vi befinder os også i en situation, hvor vores forsvarsberedskab er blevet svækket af årtiers underinvestering.

Det europæiske kontinent er i øjeblikket påvirket af krig, aggression og andre fjendtlige handlinger. Den Europæiske Union har en enorm rigdom og produktiv magt og en dyb tro på betydningen af demokratiske værdier, der er fælles for alle medlemsstater. Men EU presses af eksterne aktører, som mobiliserer deres ressourcer og bruger teknologien meget effektivt til at nå deres mål. De truer direkte vores levevis og vores evne til at vælge vores egen fremtid gennem demokratiske processer. De mener, at vi er politisk ude af stand til at frembringe et meningsfuldt og strategisk varigt svar.

Den internationale orden undergår forandringer af en størrelsesorden, der ikke er set siden 1945. Disse forandringer er særligt gennemgribende i Europa på grund af dets centrale rolle i de store geopolitiske udfordringer i det forrige århundrede. Den politiske ligevægt, der opstod efter afslutningen af anden verdenskrig og derefter afslutningen af den kolde krig, er blevet alvorligt forstyrret. Uanset hvor vemodige vi måtte være over denne gamle æra, er vi nødt til at acceptere den kendsgerning, at den ikke kommer tilbage. Opretholdelse af den internationale regelbaserede orden vil fortsat være af allerstørste betydning, både i vores interesse og som et udtryk for vores værdier. Men der vil blive skabt en ny verdensorden i anden halvdel af dette årti og videre frem. Hvis vi ikke selv former denne orden – både i og uden for vores region – vil vi være passive modtagere af resultatet af denne periode med mellemstatslig konkurrence med alle de negative konsekvenser, der kan følge heraf, herunder den reelle udsigt til krig i fuld skala. Historien vil ikke tilgive os for passivitet.

På denne baggrund står Europa over for et grundlæggende valg om sin fremtid. Ønsker Europa at fortsætte i de kommende år og forsøge at tilpasse sig nye udfordringer på en trinvis og forsigtig måde? Eller ønsker Europa at bestemme sin egen fremtid uden tvang og aggression og sikre, at Europas befolkning kan leve i sikkerhed, fred, demokrati og velstand? Hvis vi reagerer på dette øjeblik med beslutsomhed, fælles handling og en klar strategi, vil vi styrke vores plads i verden, og vi vil forny vores internationale alliancer på et mere bæredygtigt grundlag. Vi vil muliggøre en fornyelse af det europæiske projekt og styrke vores borgeres sikkerhed, velstand og velfærd. Hvis vi fortsætter uden ændringer, vil vi ende med at blive mindre, splittede og sårbare.

Vores sikkerhed har haft umådelig stor gavn af både NATO og EU. I de senere år har vi arbejdet stadig tættere sammen for at reagere på de trusler, vi står over for. Men det vil ikke være nok i de kommende år. Europa skal gøre langt mere, hvis det skal genskabe troværdig afskrækkelse og levere den sikkerhed, som vores velstand afhænger af. Dette kræver, at alle medlemsstater handler solidarisk og investerer i vores kollektive forsvar.

Ukraines fremtid er afgørende for Europas fremtid som helhed. Siden 2022 har vi oplevet en omfattende højintensiv krig ved EU's grænser med hundredtusindvis af ofre, massefordrivelse af befolkningen, enorme økonomiske omkostninger og bevidst ødelæggelse af vitale energisystemer og kulturarv. Resultatet af denne krig vil være en afgørende faktor i vores kollektive fremtid i de kommende årtier.

Europa står over for andre voksende trusler og sikkerhedsmæssige udfordringer i og uden for regionen. Den strategiske konkurrence vokser i vores bredere naboskabsområde – fra Arktis til Østersøen til Mellemøsten og Nordafrika. Tværnationale udfordringer, f.eks. hurtige teknologiske forandringer, migration og klimaændringer, kan lægge et enormt pres på vores politiske og økonomiske system. Autoritære stater som eksempelvis Kina søger i stigende grad at hævde deres autoritet og kontrol i vores økonomi og samfund. Traditionelle allierede og partnere, herunder USA, flytter også deres fokus væk fra Europa til andre regioner i verden. Det er noget, vi er blevet advaret om mange gange, men som nu sker hurtigere, end mange havde forventet.

Tiden er inde til, at Europa genopruster. For at udvikle den kapacitet og det militære beredskab, der kræves for, at EU på troværdig vis kan afskrække fra væbnet aggression og sikre EU's egen fremtid, er der behov for en massiv forøgelse af de europæiske forsvarsudgifter. Dette skal koordineres og styres mere effektivt end nogensinde før mellem medlemsstaterne, så det afspejler vores kollektive styrker og afhjælper de svagheder, der opstår som følge af ukoordineret handling.

Vi har brug for en stærkere og mere modstandsdygtig forsvarsindustriel base. Vi har brug for et økosystem af teknologisk innovation, så vores forsvarsindustrier kan holde trit med ændringer i krigens karakter. Vi er nødt til at lære af det og ekstrapolere til en mulig storkonflikt i den nærmeste fremtid. Vi har brug for hurtigere og mere effektivt indkøb. Vi er nødt til at finde nye metoder til at samarbejde med allierede og partnere, der deler de samme mål.

Genopbygning af det europæiske forsvar kræver som udgangspunkt massive investeringer over en længere periode. Sammen skal vi fremskynde arbejdet på alle områder for hurtigst muligt at øge Europas forsvarsberedskab, så vi kan sikre, at Europa har en stærk og tilstrækkelig europæisk forsvarsposition senest i 2030, og så vi dermed også kan øge vores bidrag til den transatlantiske sikkerhed.

Denne hvidbog udgør en ramme for ReArm Europe-planen og argumenterer for den største stigning i de europæiske forsvarsinvesteringer i vores generation. Den indeholder de nødvendige skridt til at genopbygge det europæiske forsvar, støtte Ukraine, afhjælpe kritiske kapacitetsmangler og etablere en stærk og konkurrencedygtig forsvarsindustriel base.

For indsatsen på kort sigt indeholder denne hvidbog konkrete muligheder for samarbejde mellem medlemsstaterne om hurtigst muligt at genopbygge deres lagre af ammunition, våben og militært udstyr. Dette er også afgørende for at opretholde og øge den militære støtte til Ukraine. Som det skitseres i hvidbogen, er støtte til Ukraine den umiddelbare og mest presserende opgave for det europæiske forsvar. Ukraine er i øjeblikket frontlinjen i det europæiske forsvar og modstår en angrebskrig drevet af den største enkeltstående trussel mod vores fælles sikkerhed.

For indsatsen på mellemlang sigt peges der på flere kritiske kapacitetsområder, hvor medlemsstaterne allerede har konstateret mangler i EU's og NATO's initiativer vedrørende kapacitetsprioriteter. Det foreslås, at medlemsstaterne hurtigst muligt samler deres bestræbelser på at afhjælpe disse mangler, herunder gennem en række forsvarsprojekter af fælleseuropæisk interesse, der skal defineres af medlemsstaterne, og som vil drage fordel af EU-incidenter. EU's støtte til samarbejdsbaseret kapacitetsudvikling vil således gøre det lettere for EU's medlemsstater i NATO at opfylde deres kapacitetsmål hurtigere og mere økonomisk og med øget interoperabilitet fra starten. Endelig indeholder hvidbogen forslag til, hvordan man kan

styrke den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base, stimulere forskningen og skabe et EU-dækkende marked for forsvarsmateriel.

2. EN STRATEGISK KONTEKST, DER HURTIGT FORVÆRRES

Truslerne mod den europæiske sikkerhed breder sig på en måde, der udgør en akut trussel mod vores levevis. Selv før Ruslands invasion af Ukraine i 2022 var der en voksende bevidsthed om, hvor farligt et sikkerhedsmiljø vi opererer i. Dette har igen påvirket vores politiske system og har haft en negativ indvirkning på den økonomiske vækst, da folk frygter konsekvenserne af et brud på den internationale orden på grund af fjendtlige aktørers handlinger.

For det første gør Den Europæiske Unions geografi og historie den sårbar over for bestemte typer udfordringer i det bredere europæiske naboskabsområde. Nærheden til Nordafrika og Mellemøsten betyder, at Europa er genstand for afsmittende virkninger fra krige, migration og klimaændringer, der har ramt disse regioner. Mod nord er Arktis ved at blive en ny arena for geopolitisk konkurrence. På den anden side af Atlanten mener USA, der traditionelt har været en stærk allieret, tydeligvis, at det har indgået for mange forpligtelser i Europa, og at det er nødt til at genoprette balancen og reducere sin historiske rolle som en primær sikkerhedsgarant.

For det andet er der en bred vifte af forskellige typer sikkerhedstrusler, der i stigende grad er indbyrdes forbundne og udbredes mere og mere. Disse omfatter tilfælde af terrorisme og voldelig ekstremisme, hybride angreb, internationale organiserede kriminelle gruppers handlinger og netværk af cyberkriminelle. Der er flere og flere tegn på forbindelser mellem disse grupper og fjendtlige statslige aktører, som muliggøres af nye teknologier, der let overskrider grænser.

For det tredje er en af de afgørende faktorer i denne nye æra det omfang, hvori disse sikkerhedsudfordringer er af strategisk karakter og derfor kræver en strategisk reaktion. Rusland udgør f.eks. en stor strategisk trussel på slagmarken. Det har tvunget Europa og vores partnere til at se i øjnene, at vi har en stor mekaniseret højintensiv krig på det europæiske kontinent i et omfang, der ikke er set siden 1945. Rusland – som allerede er den mest bevæbnede europæiske stat med stor afstand til nr. 2 – driver nu en krigsøkonomi, der i overvældende grad fokuserer på forfølgelsen af sine krigsmål baseret på industriel mobilisering og teknologisk innovation.

Samtidig er de sikkerhedsmæssige konsekvenser af Kinas opstigning ligeledes af strategisk karakter. Den udfordring, som Kina udgør, er systematisk, idet landet er baseret på et helt andet regeringssystem end EU, nemlig et autoritært og udemokratisk system. Den er også systemisk, idet den er knyttet til Kinas tilgang til handel, investeringer og teknologi, hvorved landet søger at opnå en førerposition og i nogle tilfælde overherredømme.

I en tid, hvor truslerne breder sig, og den systemiske konkurrence er stigende, skal Europa være strategisk i sin reaktion. Dette kræver, at vi udnytter EU's styrker, men også tager fat på områder, hvor vi står relativt svagt, f.eks. vores evne til at udstikke en klar central kurs. Ellers vil Europa have ringere muligheder for at bestemme sin egen fremtid og vil i stigende grad blive skubbet rundt af store økonomiske, teknologiske og militære blokke, der forsøger at opnå fordele på vores bekostning.

På kort sigt bestemmes Europas fremtid af kampen i Ukraine. På mellemlang til lang sigt vil nogle af de udfordringer, vi står over for, med den nuværende kurs kun blive mere akutte. Resten af verden deltager i et kapløb hen imod militær modernisering og teknologiske og økonomiske fremskridt. Dette kapløb intensiveres, og Europa har endnu ikke udarbejdet en fuldt ud sammenhængende reaktion for at imødekomme situationens alvor.

Rusland vil fortsætte med at opskalere sin krigsøkonomi med støtte fra Belarus, Den Demokratiske Folkerepublik Korea og Iran. Rusland har massivt udvidet sin militærindustrielle produktionskapacitet med anslåede udgifter i 2024 på 40 % af det russiske statsbudget og op til 9 % af landets BNP (en stigning fra 6 % i 2023) til forsvar. I 2025 forventes Rusland at overgå medlemsstaternes forsvarsudgifter udtrykt i købekraftsparitet. Hertil kommer, at Rusland har gjort det klart, at landet efter dets opfattelse stadig er i krig med Vesten. Hvis Rusland får lov til at nå sine mål i Ukraine, vil dets territoriale ambitioner række endnu videre. Rusland vil forblive en grundlæggende trussel mod Europas sikkerhed i en overskuelig fremtid, og det omfatter dets mere aggressive nukleare position og placeringen af kernevåben i Belarus. Rusland udnytter et netværk af systemisk ustabilitet, herunder gennem tæt samarbejde med andre autoritære magter. Det giver til stadighed næring til spændinger og ustabilitet i Europas nabolande, uanset om det er på Vestbalkan eller i Georgien, Moldova eller Armenien, og det har en voksende destabiliserende indflydelse i Afrika.

Kina er en vigtig handelspartner for EU, men det øger sine forsvarsudgifter, og der er ingen gennemsigtighed omkring den militære opbygning. Det har nu de næsthøjeste militære udgifter i verden og overgår alle andre østasiatiske lande tilsammen. Det udvider hurtigt sine militære kapaciteter, herunder atom-, rum- og cyberkapaciteter. Dette skift ændrer i væsentlig grad den strategiske balance i den indopacifiske region. Kinas modernisering af militær- og forsvarsindustrien er både kvantitativ og kvalitativ. Kina intensiverer sine politiske, økonomiske, militære og kognitive foranstaltninger samt sine cyberforanstaltninger for at undertvinge Taiwan, samtidig med at det holder sig under tærsklen for direkte konfrontation. Den ændrede situation i Taiwan øger risikoen for en større forstyrrelse, som vil få dybtgående økonomiske og strategiske konsekvenser for Europa. Kinas handlinger i Det Øst- og Sydkinesiske Hav destabiliserer endvidere regionen, mens landets voksende militære tilstedeværelse i det sydlige Stillehav og Det Indiske Ocean giver anledning til bekymring blandt europæiske partnere.

Geopolitiske rivaliseringer giver næring til mere ustabilitet i flere dele af verden. Dette påvirker ikke kun den europæiske sikkerhed, men bringer også vores økonomi i fare. I **Mellemøsten** giver både våbenhvilen i Gaza og Assad-regimets fald i Syrien mulighed for at mindske de regionale spændinger og sætte en stopper for menneskelige lidelser. Dette kan også mindske den økonomiske usikkerhed og undgå afsmittende virkninger, herunder omkring Det Røde Hav. Irans direkte forbindelse til Rusland, dets militære ambitioner, dets støtte til stedfortrædende styrker og dets rolle med hensyn til at destabilisere regionen giver fortsat anledning til alvorlig bekymring for den europæiske sikkerhed. Den skrøbelige situation i Israel/Palæstina, Syrien og Libanon skal overvåges nøje for at undgå fornyede spændinger.

Konflikter, ustabilitet og voksende voldelig ekstremisme på tværs af **Afrika**, herunder i Sahel, Libyen og Sudan, har direkte sikkerhedsmæssige og økonomiske konsekvenser for Europa og vil fortsat skabe ustabilitet.

De voksende hybride trusler omfatter cyberangreb, sabotage, elektronisk indblanding i globale navigations- og satellitsystemer, desinformationskampagner og politisk og industriel spionage samt anvendelse af migration som våben. Sabotageaktiviteter i Østersøen og Sortehavet er

stigende. Havaktiviteter og maritime aktiviteter og den dermed forbundne trafik og kritiske undersøiske infrastruktur er truet. Europas handlefrihed inden for luft- og rumfart er også i stigende grad truet.

Geopolitiske rivaliseringer har ikke kun ført til et nyt våbenkapløb, men har også fremprovokeret et **globalt teknologikapløb**. Teknologi vil være det vigtigste element i konkurrencen i det nye geopolitiske miljø. En håndfuld kritiske og grundlæggende teknologier, f.eks. kunstig intelligens (AI), kvantecomputing, bioteknologi, robotteknologi og hypersonisk teknologi, er vigtige input til både langsigtet økonomisk vækst og militær overlegenhed. Dette kræver, at vi fremmer innovation. Udbredelse af teknologi til kommercielle formål skal forenes med strengere teknologiske økosystemer for at fremme nationale sikkerhedsmål. EU's strategiske konkurrenter investerer kraftigt på dette område.

Det samme gælder for forsyningssikkerheden for **kritiske råstoffer**, som er grundlæggende for vores økonomiske og industrielle produktion, forsvarskapacitet og konkurrenceevne. De er i stigende grad årsag til konkurrence og konflikter og en del af magtpolitikken, da overdreven afhængighed kan udnyttes. Eksempelvis kan en optrapning af spændingerne i Taiwanstrædet afskære EU fra adgang til vigtige materialer, kritiske teknologier og komponenter.

I en barskere verden med ekstremt konkurrencepræget og transaktionsbaseret geopolitik, der går på tværs af forskellige områder, er EU nødt til effektivt at være i stand til imødegå enhver udfordring og være forberedt – selv til de mest ekstreme militære nødsituationer, herunder væbnet aggression.

3. EUROPÆISK BEREDSKAB 2030

I betragtning af ændringerne i det strategiske miljø er det vigtigt for Europa, at det opbygger tilstrækkelig afskrækkelseskapacitet til at forhindre en potentiel angrebskrig.

Medlemsstaterne vil altid bevare ansvaret for deres egne tropper, fra doktrin til deployering, og for fastlæggelsen af deres væbnede styrkers behov. EU vil desuden altid handle på en måde, der ikke berører den særlige karakter af medlemsstaternes sikkerheds- og forsvarspolitik, og som tager hensyn til alle medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser.

Der er imidlertid meget, EU kan gøre for at støtte og koordinere medlemsstaternes indsats for at styrke den forsvarsindustrielle base og EU's samlede forsvarsberedskab, herunder de europæiske bidrag til NATO's afskrækkelse og kollektive forsvar. Ved at skabe de nødvendige betingelser for massiv fremrykning af investeringer i forsvarssektoren, skabe den nødvendige forudsigelighed for industrien og mindske bureaukratiet vil EU støtte medlemsstaterne i deres indsats for at opnå fuld parathed i 2030.

EU supplerer og mangedobler medlemsstaternes individuelle indsats. Uanset hvilket format medlemsstaterne vælger, vil gennemførelsen af samarbejdsprojekter forbedre koordineringen, og det vil skabe stordriftsfordele og forbedre tidsplanerne for gennemførelsen. Dette vil også øge produktionskapaciteten i den europæiske forsvarsindustri.

EU skaber merværdi ved at:

- fremme mere samarbejde og en effektiv skalering af den europæiske forsvarsindustri i forbindelse med udvikling, produktion og markedsføring af våbensystemer

- fremme effektivitet, udskiftelighed og interoperabilitet, sænke omkostningerne ved at undgå konkurrencedygtige indkøb og forbedre købekraften for medlemsstaterne, samtidig med at der skabes stabilitet og forudsigelighed med flerårig industriel efterspørgsel
- støtte infrastruktur med dobbelt anvendelse til mobilitet og rumbaseret kommunikation, navigation og observation
- muliggøre partnerskaber.

Denne hvidbog vil blive efterfulgt af strategien for en beredskabsunion, som vil fastlægge en integreret tilgang til beredskab over for alle farer i forbindelse med konflikter og kriser, og EU-strategien for indre sikkerhed, som vil tilvejebringe en omfattende og samlet ramme for at forebygge, opdage og reagere effektivt på sikkerhedstrusler.

4. AFHJÆLPNING AF MANGLER

For at kunne afskrække fra udenlandsk væbnet aggression og håndtere konsekvenserne af ustabilitet og konflikter på en troværdig måde skal EU's medlemsstater have de nødvendige kapaciteter til at udføre hele spektret af militære opgaver. I dag lider medlemsstaterne under kritiske kapacitetsmangler, og det påvirker gennemførelsen af komplekse militære operationer over en længere periode. I betragtning af den hastige forværring af den geopolitiske kontekst og de voksende spændinger er Europa nødt til at erhverve de nødvendige aktiver inden for en rimelig kort tidshorisont.

Genopbygning af det europæiske forsvar kræver en indsats på tværs af flere dimensioner i tæt koordinering med NATO. Der er behov for en hurtig indsats og omgående investeringer for at genopbygge medlemsstaternes udtømte lagre af militært materiel og udstyr. Det er en strategisk nødvendighed, at der fremadrettet udvikles et omfattende paneuropæisk samarbejde for at afhjælpe kritiske kapacitetsmangler på prioriterede områder, som det vil tage flere år at opnå – så meget desto mere presserende er det at intensivere denne indsats nu.

Kritiske kapacitetsmangler

Afhjælpning af kritiske kapacitetsmangler kræver: 1) en fælles forståelse blandt medlemsstaterne om de mest presserende kapacitetsinvesteringsprioriteter i lyset af de seneste retningslinjer fra Rådet, 2) en stabil og langsigtet forpligtelse til at tackle dem, 3) en klar aftale mellem medlemsstaterne om forvaltningsrammen for hver type kapacitet, som kan variere fra den ene til den anden, og 4) EU-finansiering og -incitamentter til at hjælpe medlemsstaterne med at mobilisere de nødvendige budgetmidler og bruge dem på den mest effektive og målrettede måde.

Allerede på nuværende tidspunkt gør EU følgende:

- hjælper medlemsstaterne med at identificere kapacitetsmangler og prioriteter på EU-plan
- støtter medlemsstaterne i arbejdet med at iværksætte nye kapacitetsprojekter, begyndende med harmonisering af kravene, hvor Multi-Role Transport Tanker Fleet er et vellykket eksempel

- støtter aggregeringen af efterspørgslen gennem fælles indkøb, der baner vejen for industrifasen, og gennemfører fælles indkøb på medlemsstaternes vegne og efter deres anmodning (f.eks. 155 mm ammunition til Ukraine)
- styrker samarbejdet gennem det permanente strukturerede samarbejde (PESCO) for at gennemføre kapacitetsprojekter og operationelle forsvarsprojekter.

Forsvarskapacitetsområder

På grundlag af de forsvarskapacitetsmangler, som medlemsstaterne allerede har identificeret, opstilles der i denne hvidbog syv prioriterede områder, som er afgørende for at opbygge et robust europæisk forsvar. De prioriterede kapacitetsområder er følgende:

Luft- og missilforsvar: et integreret luft- og missilforsvar i flere lag, der beskytter mod et fuldt spektrum af lufttrusler (krydsermissiler, ballistiske og hypersoniske missiler, fly og ubemandede luftfartøjssystemer (UAS)).

Artillerisystemer: avancerede kampsystemer, herunder moderne artilleri og langtrækkende missilsystemer, der er konstrueret til at levere præcise, langtrækkende angreb mod landmål (dyb præcisionsangreb).

Ammunition og missiler: et strategisk lager af ammunition, missiler og komponenter samt tilstrækkelig forsvarsindustriel produktionskapacitet til at sikre rettidig genopfyldning baseret på initiativet "Ammunition Plan 2.0" fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

Droner og dronebekæmpelsessystemer: ubemandede systemer, herunder luftfartøjer, landkøretøjer og overflade- og undervandsfartøjer, der kan fjernstyres eller operere autonomt ved hjælp af avanceret software og avancerede sensorer, og som forbedrer de kapaciteter, som disse teknologier muliggør (f.eks. situationsbevidsthed, overvågning osv.).

Militær mobilitet: et EU-dækkende netværk af landkorridorer, lufthavne, søhavne og støtteelementer og -tjenester, der letter problemfri og hurtig transport af tropper og militært udstyr i hele EU og partnerlandene.

Krigsførelse baseret på kunstig intelligens (AI), kvantecomputing og cyberteknologi samt elektroniske systemer: forsvarsapplikationer, der anvender AI og kvantecomputing, EU-dækkende avancerede elektroniske systemer, der er konstrueret med henblik på a) at beskytte og sikre uhindret brug af det elektromagnetiske spektrum til land-, luft-, rum- og marinebaserede styrker og operationer, b) undertrykke, afbryde og nægte en modstanders brug af det elektromagnetiske spektrum og c) beskytte friheden til at operere i cyberspace og sikre uhindret adgang til cyberkapaciteter. Der er behov for både defensive og offensive cyberkapaciteter for at sikre beskyttelse og manøvfrihed i cyberspace. Sammen med medlemsstaterne skal der udvikles en frivillig støtteordning for offensive cyberkapaciteter som troværdig afskrækkelse.

Strategiske katalysatorer og beskyttelse af kritisk infrastruktur: herunder bl.a. strategisk lufttransport og luft-til-luft-tankning af luftfartøjer, efterretninger og overvågning, bevidsthed om det maritime område, brug og beskyttelse af rumaktiver og andre sikre kommunikationsaktiver og militær brændstofinfrastruktur.

Gevinsten af "samarbejdsudbyttet"

Der er stærke argumenter for at afhjælpe disse kapacitetsmangler på en samarbejdsbaseret måde.

I både Niinistö- og Draghi-rapporterne fremhæves det, at manglende samarbejde har ført til ineffektivitet i udviklingen af forsvarskapaciteter og påført alle medlemsstater yderligere omkostninger. Det betyder, at mulighederne for at udnytte europæiske stordriftsfordele for at opnå lavere enhedsomkostninger forspildes. Lave og fragmenterede forsvarsudgifter til innovation i medlemsstaterne har en negativ indvirkning på nye disruptive teknologier, der er afgørende for de fremtidige forsvarskapaciteter.

Kapacitetsmangler kan lukkes ved at erhverve kapacitet til højintensiv krigsførelse i overensstemmelse med EU's og NATO's kapacitetsprocedurer. Omfanget, omkostningerne og kompleksiteten af de fleste projekter på disse områder overstiger medlemsstaternes individuelle kapacitet. En koordineret indsats, der nyder godt af støtte fra hele EU's værktøjskasse, vil således lette omkostningseffektive indkøb og fremskynde forøgelsen af den europæiske forsvarsindustrielle kapacitet og styrke EU's teknologiske grundlag, herunder innovation inden for forsvarsteknologi.

Samarbejdsbaserede indkøb er det mest effektive middel til at indkøbe et stort antal "forbrugsstoffer", herunder ammunition, missiler og droner. Men samarbejdsbaserede indkøb er også afgørende for at kunne gennemføre mere komplekse projekter, da aggregering af efterspørgslen begrænser omkostningerne, sender klarere efterspørgselssignaler til markedsdeltagerne, forkorter leveringstiden og sikrer interoperabilitet og udskiftelighed. Inden for rammerne af Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) har medlemsstaterne siden 2007 i fællesskab aftalt, at 35 % af de samlede indkøb af forsvarsmateriel skal ske i samarbejde. Dette mål er afspejlet i PESCO's forpligtelser, der blev iværksat i 2017.

Medlemsstaterne har adgang til forskellige samarbejdsformater og -rammer. Disse formater omfatter bl.a.: multinationalt ad hoc-samarbejde, f.eks. baseret på en "ledende nation", Det Europæiske Forsvarsagentur, NATO Support and Procurement Agency eller Den Fælles Organisation for Forsvarsmaterielsamarbejde (OCCAR). Hvis medlemsstaterne anmoder herom, kan Kommissionen også fungere som ordregivende myndighed på medlemsstaternes vegne.

Militær mobilitet og infrastruktur

Militær mobilitet er en essentiel katalysator for europæisk sikkerhed og forsvar og EU's støtte til Ukraine. Det styrker medlemsstaternes og de allieredes væbnede styrkers evne til at foretage hurtige bevægelser af tropper og materiel på tværs af EU i tilfælde af konflikter eller intensiveret hybrid krigsførelse. Dette vil demonstrere EU's parathed og afskrækkelse. En styrkelse af logistikken i de væbnede styrker matcher også behovet for at gøre EU's økonomi mere forbundet og konkurrencedygtig – et perfekt match med hensyn til dobbelt anvendelse. Selv om der er gjort betydelige fremskridt i de seneste år, er der stadig betydelige hindringer for, at tropper og materiel kan bevæge sig gnidningsløst på tværs af EU.

Militær mobilitet hæmmes af bureaukrati, der ofte kræver både diplomatisk godkendelse, som er specifik for militære transporter, og overholdelse af almindelige administrative regler og procedurer. De nuværende ikkeharmoniserede procedurer, herunder toldprocedurer, forårsager ofte alvorlige forsinkelser i udstedelsen af grænseoverskridende tilladelser. For at fremskynde

Europas uafhængige afskrækkelse og støtte til Ukraine er EU og medlemsstaterne nødt til straks at forenkle og strømline regler og procedurer og sikre de væbnede styrker prioriteret adgang til transportfaciliteter, net og aktiver, også i forbindelse med maritim sikkerhed.

Til deres bevægelser har de væbnede styrker brug for adgang til kritisk transportinfrastruktur, der er egnet til dobbelt anvendelse. De har brug for, at alle transportformer og flere ruter er tilgængelige i hele EU, og de har brug for forbindelser til partnerlande. EU har derfor udpeget fire prioriterede multimodale korridorer (jernbane, vej, sø og luft) korridorer for bevægelser af tropper og militært udstyr med kort varsel og i stor skala. Disse korridorer har brug for betydelige og presserende investeringer for at lette bevægeligheden for tropper og militært udstyr. Inden for disse fire prioriterede korridorer er der allerede udpeget 500 hotspotprojekter, der skal opgraderes hurtigst muligt (herunder udvidelse af jernbanetunneller, styrkelse af vej- og jernbanebroer og udvidelse af havne- og lufthavnsterminaler). Deres sikkerhed, vedligeholdelse og reparation skal også sikres. EU og medlemsstaterne er nødt til at identificere mulige umiddelbare og fremtidige flaskehalse i energiforsyningen sammen med relevante partnere, navnlig NATO.

Militær mobilitet kan også styrkes yderligere ved øget tilgængelighed af specialiserede transportaktiver med dobbelt anvendelse inden for alle transportformer. EU kan tilføre merværdi ved at lette fælles indkøb, indgå forhåndskontrakter om aktiver og anvende ensartede designstandarder for kapaciteter med dobbelt anvendelse samt forsvars- og sikkerhedskapaciteter. Et styrket samarbejde med EU's industrier vil gøre det muligt at øge udbuddet af sådanne kritiske aktiver og bevare en førende markedsposition for europæiske virksomheder, der tilbyder teknologier med dobbelt anvendelse.

Kommissionen vil i samråd med den højtstående repræsentant gennemgå eksisterende EU-lovgivning, der påvirker militær mobilitet, herunder strengere regler for ejerskab af og kontrol med sådan kritisk transportinfrastruktur, kortlægge og opgradere den nødvendige transportinfrastruktur med dobbelt anvendelse og kritisk transportinfrastruktur og overveje passende foranstaltninger til at fjerne vedvarende hindringer og sikre militærets adgang til specialiserede transportaktiver. Langsigtede infrastrukturprojekter med dobbelt anvendelse vil også drage fordel af større finansiel forudsigelighed.

EU vil i år vedtage en fælles meddelelse om militær mobilitet, herunder de nødvendige lovgivningsforslag.

Grænsebeskyttelse

Forsvaret af alle EU's land-, luft- og søgrænser er vigtigt, navnlig med hensyn til EU's østlige grænse. Projektet "Eastern Border Shield" er en vigtig øvelse, der gennemføres af en række medlemsstater for at imødegå de voksende udfordringer i denne region. Det vil etablere et integreret system til forvaltning af landgrænser, som har til formål at styrke EU's ydre landgrænse til Rusland og Belarus over for militære og hybride trusler. Dette vil omfatte en omfattende blanding af fysiske barrierer, infrastrukturudvikling og moderne overvågningssystemer.

Forsvarsomnibus

Forenkling og harmonisering af lovgivningen skal fokusere både på regler og procedurer, der er specifikke for forsvarssektoren, og på indvirkningen på forsvarsindustrien af EU-politikker og -bestemmelser, der ikke er forsvarsspecifikke, men som forhindrer den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB) i at reagere med maksimal smidighed på de aktuelle øgede behov.

Kommissionen vil straks iværksætte en **strategisk dialog med forsvarsindustrien** for at drøfte mulige foranstaltninger på disse områder, kortlægge lovgivningsmæssige hindringer og håndtere udfordringerne i forsvarsindustrien. I den forbindelse vil Kommissionen opfordre EDA og EU's Militærstab til at dele deres ekspertise, hvor det er relevant. På grundlag af resultatet af denne dialog vil Kommissionen fremlægge et specifikt omnibusforslag om forenkling på forsvarsområdet senest i juni 2025. Dette vil navnlig tage sigte på at:

- øge krydscertificeringen af forsvarsprodukter og fremme gensidig anerkendelse af certificering, hvor det er relevant
- muliggøre hurtig udstedelse af bygge- og miljøtilladelser til forsvarsindustrielle projekter som en prioritet i offentlighedens interesse
- sikre rettidig og lovlig tilgængelighed og anvendelighed af alle nødvendige materialer og andre input i den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle bases forsyningskæde, navnlig til væsentlige anvendelser, for hvilke der ikke findes passende alternativer
- fjerne hindringer for tilgængeligheden af militært personel på relevante tidspunkter og steder
- fjerne hindringer for adgang til finansiering, herunder ESG-investeringer
- lette udvekslingen af fortrolige og følsomme oplysninger på betingelser, der sikrer både enkelhed og sikkerhed i håndteringen
- strømline EU's forsvarsindustrielle programmer for at reducere leveringstiden, forenkle forvaltningen af EU-finansierede projekter og forenkle behandlingen af medlemsstaternes medfinansiering.

I den forbindelse vil EU-direktiverne om indkøb på forsvars- og sikkerhedsområdet og om overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for EU også være underlagt lovgivningsmæssig forenkling og harmonisering. På grundlag af midtvejsevalueringen bør målet også være at forenkle og fremskynde reglerne og procedurerne for Den Europæiske Forsvarsfond.

Strategiske lagre og beredskabspuljer

EU kan sammen med medlemsstaterne støtte oprettelsen af strategiske lagre og forsvarsindustrielle beredskabspuljer. Programmet for den europæiske forsvarsindustri, EDIP, vil støtte sådanne bestræbelser med udgangspunkt i tre aktionslinjer: For det første ved at støtte industrielle aktioner, der har til formål at udvikle grænseoverskridende industrielle partnerskaber for at koordinere reserver af forsvarsprodukter, komponenter og relaterede råstoffer. For det andet ved at støtte udbudsaktioner, der har til formål at opbygge strategiske reserver af relevante komponenter og råstoffer. For det tredje ved at støtte oprettelsen af optimalt placerede strategiske reserver (eller forsvarsindustrielle beredskabspuljer) af EU-fremstillede forsvarsprodukter.

5. FORHØJET MILITÆR STØTTE TIL UKRAINE ("Porcupine-strategien")

Siden februar 2022 har EU og medlemsstaterne ydet ca. 50 mia. EUR i militær støtte til Ukraine, herunder gennem den europæiske fredsfacilitet. Denne støtte har været afgørende for at opretholde Ukraines krigsindsats. Ukraines modstand mod Ruslands angrebskrig har været bemærkelsesværdig. Ukraines forsvarsbehov vil fortsat være store langt ud over enhver kortsigtet våbenhvile eller fredsaftale. Ukraine vil også i fremtiden være i frontlinjen for europæisk forsvar og sikkerhed og er det centrale indsatsområde for at definere den nye internationale orden, hvor landets sikkerhed er forbundet med Den Europæiske Unions sikkerhed. EU og dets medlemsstater skal styrke Ukraines forsvars- og sikkerhedskapacitet gennem en "Porcupine-strategi", så det er i stand til at afskrække fra eventuelle yderligere angreb og sikre en varig fred. Det er derfor bydende nødvendigt, at EU og dets medlemsstater hurtigst muligt øger deres militære bistand til Ukraine.

Angrebskrigen har ligeledes fremhævet Ukraines meget innovative og blomstrende forsvarsindustri, som har betydelig ekspertise inden for sektorer som kunstig intelligens og droner samt uudnyttet kapacitet på centrale områder. Unge og dynamiske ukrainske virksomheders handlekraft og iværksætterånd kan give vigtige impulser til Europas konkurrenceevne og til udviklingen af forbedrede europæiske forsvarskapaciteter.

EU's militære støtte til Ukraine bør fokusere på to gensidigt forstærkende prioriteter:

a) Intensivering af EU's militære og andre former for bistand til Ukraine

Som led i langsigtede sikkerhedsgarantier og i overensstemmelse med den højtstående repræsentants initiativ om øget militær støtte til Ukraine bør EU og dets medlemsstater dække følgende:

- Levering af mindst 2 mio. runder artilleriammunition med stor kaliber om året. Der er et kritisk, kortsigtet krav om fuld finansiering af ammunitionsleverancer til Ukraine i hele 2025, herunder gennem motiverede donationer fra lagre og indkøb. Sikring af stabile leverancer kræver finansielle forpligtelser nu.
- Tilvejebringelsen af luftforsvarssystemer, missiler (herunder dybe præcisionsangreb) og droner er prioriteter, som Ukraine og medlemsstaterne deler. På grundlag af hensigtserklæringen fra november 2024, hvor 18 medlemsstater bekræftede deres vilje til kollektivt at afhjælpe akutte kapacitetsmangler på kort sigt ved at indkøbe jordbaserede luftforsvarssystemer og systemer til bekæmpelse af ubemandede luftfartøjer, bør der iværksættes et tosporet "luftforsvarsinitiativ" med Ukraine, som omfatter kollektive indkøb og finansiell støtte til Ukraine til fremskyndet produktion af interceptorer til kort- og mellemdistanceluftforsvarssystemer.
- Droner er en uundværlig kapacitet til at rette op på asymmetrien i de militære ressourcer i felten. EU og dets medlemsstater bør fortsat støtte Ukraines indkøb af droner og yderligere støtte udviklingen af landets egen produktionskapacitet, herunder gennem joint ventures mellem europæiske og ukrainske industrier.
- EU's og medlemsstaternes bestræbelser på at træne og udstyre ukrainske brigader og aktivt støtte genopbygningen af bataljoner skal konsolideres og fortsætte med at udvikle sig yderligere og udvikle sig til et væsentligt element i udviklingen af Ukraines fremtidige militærkapacitet efter en eventuel våbenhvile. EUMAM Ukraine vil fortsat levere

uddannelse ud over de 75 000, der indtil videre er blevet uddannet. Der bør også ydes målrettet støtte og reservedele så tæt på operationerne som muligt til vedligeholdelse, reparation og eftersyn af kampskadet udstyr, således at militært udstyr, der sendes til Ukraine, i højere grad tilpasses til forholdene på stedet. De europæiske tropper vil ligeledes kunne opnå betydelige fordele ved at lære af de ukrainske styrkers frontlinjeerfaringer.

- Direkte støtte til Ukraines forsvarsindustri er den mest virkningsfulde og omkostningseffektive måde at støtte Ukraines militære indsats på, navnlig gennem medlemsstaternes direkte indkøbsordrer fra landets forsvarsindustri til donation til Ukraine. Den ukrainske forsvarsindustri's anslåede produktionskapacitet vil nå op på ca. 35 mia. EUR i 2025. Til dette formål kan Ukraine anvende EU-lånet, som er en del af det G7-ledede initiativ vedrørende fremskyndede ekstraordinære indtægter (ERA). Kommissionen vil træffe alle nødvendige foranstaltninger til at fremrykke finansieringen under dette instrument samt under Ukraine-faciliteten for at maksimere Ukraines makroøkonomiske råderum. Fremrykningen af ERA vil gøre det muligt for Ukraine at øge udgifterne til militære behov og prioritere indkøb i Ukraines og EU's forsvarsindustri. Desuden vil den ukrainske forsvarsindustri få mulighed for at deltage i samarbejdsbaserede indkøb på lige fod med EU's industri under det nye instrument for sikkerhedstiltag for Europa (SAFE-instrumentet).
- Øget militær mobilitet er nødvendig for at sikre en mere gnidningsløs levering af militær bistand. EU's militære mobilitetskorridorer bør udvides ind i Ukraine, hvilket vil øge interoperabiliteten og tjene som en yderligere sikkerhedsgaranti for at afskrække mod fremtidig aggression.
- Bedre adgang til EU's rumaktiver og -tjenester kan være en vigtig katalysator for at styrke Ukraines forsvarskapacitet. EU bør gå videre med Ukraines anmodning om at deltage i EU's rumprogram, herunder adgang til rumbaserede statslige tjenester inden for positionsbestemmelse, navigation og tidsbestemmelse, kommunikation og jordobservation. EU bør også finansiere Ukraines adgang til tjenester, der kan leveres af EU-baserede kommercielle udbydere, herunder nystartede virksomheder og vækstvirksomheder, til støtte for og efter anmodning fra Ukraines væbnede styrker. Dette vil hjælpe Ukraine med at øge sin modstandsdygtighed ved at diversificere dets kilder til rumbaserede tjenester. Desuden bør EU og dets medlemsstater arbejde tæt sammen med Ukraine om beskyttelse af strategiske aktiver (f.eks. i forbindelse med cybertrusler rettet mod rumaktiver) og opfordre Ukraine til at deltage i EU's center for informationsudveksling og analyse (ISAC) på rumområdet.

EU's Militærstabs "clearing house-celle" bidrager allerede til koordineringen af medlemsstaternes militære støtte til Ukraine i samarbejde med det ukrainske forsvars kontaktgruppe og NATO's Security Assistance and Training for Ukraine. For at styrke dette arbejde og udvide det med et større industrielt samarbejde mellem den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base og den ukrainske forsvarsindustri vil EU foreslå Ukraine, at der oprettes en tværgående taskforce.

b) Associering af Ukraine med EU-initiativer, der har til formål at udvikle forsvarskapaciteter og integrere de respektive forsvarsindustrier

De seneste tre år har motiveret Ukraine til hurtigt at udvikle dets militære kapacitet. Ukraine bruger i dag sine erfaringer fra frontlinjen til løbende at tilpasse og opgradere udstyr i en sådan grad, at Ukraine er blevet verdens førende laboratorium for forsvars- og teknologinnovation. Gennem et tættere samarbejde mellem den ukrainske og den europæiske forsvarsindustri kan

der overføres førstehåndsviden om, hvordan innovation bedst kan anvendes til at opnå militær overlegenhed på slagmarken, herunder om hurtig opskalering af produktionen og ajourføring af eksisterende kapaciteter.

Den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base er dog stadig på forkant med udviklingen af mere avancerede forsvarssystemer og -teknologier i stor skala. Integrationen af den ukrainske forsvarsindustri i EU's forsvarsindustri vil hjælpe den med at opskalere, modernisere, konsolidere og levere omkostningseffektive forsvarsprodukter til det globale marked.

En hurtig vedtagelse af udkastet til EDIP-forordningen er derfor en topprioritet. Når forordningen er vedtaget, vil den bane vejen for Ukraines integration på det europæiske marked for forsvarsmateriel gennem et særligt instrument for støtte til Ukraine (USI) og ved at åbne programmets aktiviteter for Ukraines deltagelse – i overensstemmelse med det, der nu foreslås for SAFE-instrumentet, under de forskellige bestemmelser i dette instrument. I den forbindelse kan EU-kontoret for forsvarsinnovation i Kyiv opskaleres for at udvide forsvarsindustriens samarbejde, så EU kan støtte og drage fordel af Ukraines krigserfaringer og yderligere tilskynde EU-virksomheder til at investere direkte i det ukrainske marked for forsvarsmateriel. Desuden anbefaler Kommissionen og den højtstående repræsentant, at medlemsstaterne giver EDA mandat til at udvide Ukraines deltagelse i dets aktiviteter, herunder innovationsknudepunktet på forsvarsområdet. Ukraines deltagelse i PESCO-projekter og samarbejdsmuligheder, der udspringer af den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD), bør også fremmes.

Den personaleinteraktion og det samarbejde, der følger heraf mellem EU, medlemsstaterne og Ukraine, vil gøre det muligt for Ukraine at overføre nogle af sine erfaringer med højintensiv krigsførelse til EU. Erfaringerne vil til gengæld danne grundlag for og støtte medlemsstaternes identifikation af fremtidige forsvarsbehov.

6. EN STÆRK OG INNOVATIV FORSVARSINDUSTRI I EUROPA

Den europæiske forsvarsindustri sektor er en uundværlig forudsætning for forsvarsberedskab og troværdig afskrækkelse. Mens flere forsvarsvirksomheder i EU er konkurrencedygtige på verdensplan, er EU's forsvarsindustrielle base stadig præget af strukturelle svagheder. På nuværende tidspunkt er den europæiske forsvarsindustri ikke i stand til at producere forsvarssystemer og -udstyr i de mængder og med den hastighed, som medlemsstaterne har brug for. Den er fortsat fragmenteret med dominerende nationale aktører, som hovedsagelig henvender sig til hjemmemarkedene. Den har også lidt under underinvestering, og der er behov for at øge investeringerne i og indkøbet fra EU's industri sektor. For at støtte forsvarsindustrien i bestræbelserne på at overvinde disse svagheder vil der under revisionen af EU-direktivet om indkøb på forsvars- og sikkerhedsområdet, der er planlagt til 2026, blive taget hensyn til henstillingen i konkurrenceevnekompasset om at indføre en europæisk præference.

Investering i europæisk forsvarsberedskab garanterer os ikke kun fred i morgen. Det er også en katalysator for EU's ambition om konkurrenceevne for den europæiske fremstillingsindustri. Eksisterende værdikæder eller produktionskapaciteter i EU's traditionelle industrier – bilindustrien, stålindustrien, aluminiumindustrien eller den kemiske industri – kan finde nye muligheder med nye anvendelsesområder og forsyne en voksende forsvarsindustriel base,

mens nye økosystemer og værdikæder for banebrydende teknologier – f.eks. kunstig intelligens eller avanceret elektronik – kan bidrage til både civile og militære anvendelser.

Gennem målrettede politikker bør EU støtte den europæiske forsvarsindustri på seks strategiske områder: a) støtte, styrke og fremme industrielle kapaciteter i hele EU, b) sikre forsyningen af kritiske input fra industrien og reducere afhængigheder, c) opbygge et ægte EU-dækkende marked for forsvarsmateriel, d) forenkle de eksisterende regler og reducere bureaukratiet, e) styrke forskning og udvikling for at fremme innovation og f) fastholde, tiltrække og udvikle talent med henblik på at forbedre færdigheder og ekspertise i forsvarssektoren.

Samlet efterspørgsel for at øge den forsvarsindustriens produktionskapacitet

En massiv forøgelse af den europæiske forsvarsindustri produktionskapacitet er en forudsætning for, at medlemsstaterne kan erhverve de kritiske kapaciteter, de i øjeblikket mangler. Ud over at løse problemer i forsyningskæden og logistiske flaskehalse afhænger opskaleringen af produktionskapaciteten af, at virksomhederne har en stabil strøm af solide, flerårige ordrer, som kan danne grundlag for investeringerne i yderligere produktionslinjer.

Langsigtede ordrer er den bedste måde at øge forudsigeligheden for den europæiske forsvarsindustri og sende de nødvendige langsigtede investeringssignaler på, som det fremgår af programmet for instrumentet til styrkelse af den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb (EDIRPA). For at støtte dette behov kan EU på den ene side fremme en mere systematisk aggregering af medlemsstaternes efterspørgsel inden for rammerne af EDA med henblik på at forberede og strukturere fælles indkøb i stor skala og på grundlag af flerårige kontrakter, der støttes af EU-instrumenter. På den anden side kan Kommissionen og EDA i samarbejde med medlemsstaterne styrke dialogen med industrien for at sikre den krævede forudsigelighed og bedre foregribe de samlede behov, således at den enkelte industrielle aktør kan planlægge sin produktion på en måde, der vil bidrage til at opfylde disse overordnede behov. Med denne dynamiske udveksling af oplysninger om fremtidig efterspørgsel og produktionsforøgelse kan EU også bedre skræddersy støtteforanstaltninger, der vil tilskynde til samarbejdsbaserede indkøb og udvidelse af industrien.

Tilgængeligheden af europæisk forsvarsmateriel i rette tid og omfang er desuden en forudsætning for øget sikkerhed, mindske afhængigheder og en øget konkurrenceevne for den europæiske forsvarsindustrielle base. I overensstemmelse med EDIP-forslaget vil EU iværksætte et pilotprojekt for gradvist at oprette en europæisk mekanisme for salg af militært udstyr med henblik på at øge tilgængeligheden og leveringstiden for forsvarsprodukter fra Europa.

Mindske afhængigheder og sikring af forsyningsikkerhed

Styrkelse af modstandsdygtigheden i EU's forsvarsværdikæder er også afgørende for forsvarsberedskabet. Kommissionen oprettede EU-observatoriet for kritiske teknologier for rum- og forsvarsværdikæder for at opbygge viden om de respektive kritikaliteter og systematisk overvåge dem og udvikle relevante teknologikøreplaner.

På forsvarsområdet er industriens adgang til kritiske input en central faktor. På de områder, hvor det europæiske marked kun hviler på en eller en håndfuld leverandører af vigtige varer, tjenesteydelser eller andre produktionsmidler, bør EU-politikker og -investeringer medvirke til at styrke Europas økonomiske sikkerhed og minimere potentialet for at anvende

afhængighedsforhold eller økonomisk tvang som våben. Med den strategiske dialog med den europæiske forsvarsindustri vil Kommissionen med støtte fra EDA således sigte mod klart at identificere de kritiske råstoffer og nøglekomponenter (f.eks. chips), der er mest kritiske, og de mulige foranstaltninger til at sikre en diversificering af forsyningskilderne med EU-støtte.

Sideløbende hermed vil den planlagte oprettelse af en platform for fælles indkøb af kritiske råstoffer bidrage til omkostningseffektive og sikre forsyninger. EU vil også støtte udviklingen af EU-alternativer til teknologier, komponenter og processer, som det skal kontrollere (f.eks. gennem EDF-projekter eller rammer for dobbelt anvendelse). EU kan arbejde for og fremme teknologioverførsel, hvis det er nødvendigt, for at drage fordel af avancerede teknologier og avanceret forskning og indlede en langsigtet indsats for at løse problemet med restriktioner, der pålægges teknologier fra tredjelande.

Opbygning af et ægte EU-dækkende marked for forsvarsmateriel med forenkling og harmonisering af regler

Som det fremgår af Letta-rapporten, er argumentet for et EU-dækkende marked for forsvarsmateriel blevet meget stærkere og langt mere presserende. I forhold til for ti år siden køber medlemsstaterne op til fire gange så meget udstyr, ofte fra leverandører uden for EU. Intet europæisk nationalt forsvarsmarked har imidlertid den størrelse, der er nødvendig for at opskalere den europæiske forsvarsindustri i tilstrækkelig grad.

Medlemsstaterne skal kunne stole fuldt ud på den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base og de europæiske forsvarsforsyningskæder, navnlig i krise- og konflikttider. Det betyder garanteret adgang til forsvarsprodukter, -komponenter og -reservedele gennem en omfattende ordning for forsyningssikkerhed.

Et reelt fungerende EU-dækkende marked for forsvarsmateriel ville være et af de største indenlandske forsvarsmarkeder i verden. Et sådant marked ville bidrage til at nå centrale mål som f.eks. global konkurrenceevne, parathed og større industriel skala. Virksomheder i den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base kunne have et større forsvarsindustrielt fodaftryk i hele EU, herunder i de medlemsstater, der ligger tæt på den mest presserende sikkerhedstrussel. Det ville også øge markedsmulighederne på tværs af medlemsstaterne gennem grænseoverskridende industrielt samarbejde, fusioner og overtagelser eller nystartede virksomheder og dermed tilskynde til flere forsvarsprodukter fremstillet i EU.

Forenkling og harmonisering af lovgivningen skal fokusere på regler og procedurer for indkøb af forsvarsmateriel, overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for EU, gensidig anerkendelse af nationale certificeringstilladelser og udstedelse af tilladelser. Desuden skal indvirkningen på forsvarsindustrien af EU-politikker og -forordninger, der ikke er forsvarsspecifikke, revideres.

Omstilling af forsvaret gennem disruptiv innovation

Potentialet i visse teknologier til forsvarsmæssig overlegenhed er en vigtig løftestang, der hurtigst muligt skal styrkes på europæisk plan. Nye teknologier ændrer grundlæggende karakteren af krigsførelse på flere områder. AI-, cloud- og kvantecomputing, avanceret og sikker konnektivitet, autonome systemer og alternative energikilder har faktisk kapacitet til at disrupte og transformere traditionelle tilgange til krigsførelse. Innovation inden for droneteknologi dikterer allerede, hvordan kampe udkæmpes, og robotteknologiens rolle er klar til at vokse, idet autonome landkøretøjer f.eks. anvendes i tidlige kampoperationer. Disse

maskiner, der bruges til rekognoscering, direkte angreb og logistisk støtte, har allerede en indvirkning på slagmarkerne. AI-drevne militærrobotter er stadig i de tidlige udviklingsstadier, og der er rig mulighed for, at Europa kan udmærke sig inden for robotvåben og den software, der er nødvendig for at drive sådanne våben. Mulighedsvinduet er imidlertid meget snævert, da strategiske konkurrenter og rivaler investerer kraftigt i disse områder samt i nye teknologisk komplekse segmenter som f.eks. hypersoniske missiler, dirigerede energivåben samt krigsførelse på havbunden og i rummet.

Medlemsstaterne har brug for, at den europæiske forsvarsindustri er i stand til at konstruere, udvikle, fremstille og levere disse produkter og teknologier hurtigere og i større målestok. I forbindelse med de væsentligt øgede forsvarsudgifter skal en større andel investeres i forsvarsforskning, -udvikling og -teknologi, hvor indsatsen og ressourcerne koncentrerer om fælles europæiske projekter. EU bør støtte udviklingen af nye og innovative industrielle processer som f.eks. distribueret design og fremstilling, additiv fremstilling og anvendelse af kunstig intelligens. Med henblik herpå kan EU-ordningen for forsvarsinnovation (EUDIS) og innovationsknodepunkt på forsvarsområdet udnyttes. Under EU-ordningen for forsvarsinnovation, der er udviklet under Den Europæiske Forsvarsfond med et budget på 2 mia. EUR, foreslås der f.eks. innovationsstøttetjenester for enkelte enheder, herunder gennem matchmaking med investorer, partnere og slutbrugere, og støtte af afprøvning og validering af innovative produkter og teknologier. Med øget finansiering kan EDA anvende innovationsknodepunktet på forsvarsområdet til at gennemføre samtidige forsøgskampagner for hurtigt at fremme de mest innovative løsninger og integrere dem i eksisterende eller nye kapaciteter gennem fremskyndede udviklingssløjfer. Sideløbende hermed finansierer Kommissionen EIF's forsvarsegenkapitalfacilitet, som støtter venturekapitalfonde og private equity-fonde, der investerer i europæiske virksomheder, som udvikler innovative forsvarsteknologier med dobbelt anvendelsespotentiale.

Inden for deep tech er sondringen mellem civile og forsvarsmæssige anvendelser udvisket. Det betyder, at innovative civile nystartede virksomheder og relevante FoI-resultater kan spille en afgørende rolle i udviklingen af banebrydende løsninger, der i væsentlig grad kan forbedre den militære kapacitet og det operationelle beredskab. Selv om Europa er et teknologisk kraftcenter, udmønter dette sig endnu ikke i en kapacitet til fuldt ud at udnytte teknologiens potentiale til at opnå militær overlegenhed. Det haster derfor med, at EU mobiliserer sin samlede innovationskapacitet og foretager betydelige investeringer for at genvinde forspringet og undgå at blive teknologisk afhængig.

EU vil fremlægge en europæisk teknologikøreplan for forsvarsmateriel, der mobiliserer investeringer i avanceret teknologisk kapacitet med dobbelt anvendelse på EU-plan, nationalt plan og privat plan. I den indledende fase vil EU fokusere på kunstig intelligens og kvantecomputing. Kommissionen vil også sikre, at Det Europæiske Innovationsråd og den planlagte TechEU-opskaleringsfond vil investere i teknologier med dobbelt anvendelse.

SMV'er spiller en stadig vigtigere rolle som fleksible leverandører af disruptive teknologier og innovation i forsvarssektoren. Kommissionen har derfor truffet foranstaltninger med henblik på at støtte et mere aktivt bidrag fra SMV'er til forskning og innovation på forsvarsområdet i EU, navnlig ved at udsende særlige indkaldelser under Den Europæiske Forsvarsfond rettet mod SMV'er og samtidig tilskynde dem til at deltage i alle andre projekter. Grænseoverskridende samarbejde, der involverer SMV'er, er et af tildelingskriterierne i Forsvarsfondens program, og der anvendes finansielle bonusser baseret på SMV'ernes deltagelse i udviklingstiltag. I indkaldelserne under Forsvarsfonden i 2023 var ca. 50 % af det samlede antal enheder SMV'er, og de anmodede om 30 % af det samlede tilskudsbeløb, der

blev anmodet om. For perioden 2023-2027 anslås det, at Forsvarsfonden vil finansiere SMV'er med op til 840 mio. EUR. Desuden vil EDIP bevirke, at der kan oprettes en fond til fremskyndelse af omstillingen af forsvarsforsyningskæder (FAST). Dette nye finansielle instrument kan generere et multiplum af det budget, der er afsat til initiativet under EDIP i lån eller egenkapitalinvesteringer.

EU er nødt til at mobilisere sin samlede innovationskapacitet og målrette betydelige investeringer for at genvinde sin førerposition, undgå at blive mere teknologisk afhængig og høste fordelene ved afsmittende virkninger i andre sektorer af økonomien. Europa er allerede hjemsted for en række nye innovative forsvarsteknologiske aktører. For at fremskynde fremkomsten af europæiske forsvarsteknologiske aktører skal det lovgivningsmæssige miljø være mere befordrende for risikotagning. Kommissionen vil intensivere dialogen med nye forsvarsaktører og private investorer for at foreslå lovgivningsmæssige forenklingsforanstaltninger samt sikre større adgang til risikovillig kapital og forretningsmuligheder.

Færdigheder og talent til at innovere

Afhjælpning af kapacitetsmanglerne omfatter dækning af hele kapacitetsudviklingscyklussen i forsvarssektoren – fra forskning til anskaffelse til drift og vedligeholdelse. Denne tilgang kan kun lykkes, hvis der er adgang til teknologiske færdigheder og innovativt talent inden for forsvarsindustrien, der omfatter aktører i forsyningskæden fra SMV'er til hovedkontrahenter. Selv om den europæiske forsvarssektor har kvalificerede og specialiserede medarbejdere, vil en storstilet opskalering af forsvarsindustrien kræve, at industrien tiltrækker, uddanner, ansætter, opkvalificerer og omskoler langt flere talenter af alle typer fra teknikere til ingeniører og specialiserede eksperter. Færdighedsunionen omfatter en færdighedsgaranti for arbejdstagere i sektorer, der er under omstrukturering, eller som risikerer arbejdsløshed, for at få mulighed for at udvikle deres karriere i andre sektorer, herunder forsvarssektoren. Avancerede STEM-færdigheder (videnskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik) er afgørende for udviklingen af næste generation af kapaciteter, hvilket også understreges i færdighedsunionen, herunder navnlig på sikkerheds- og forsvarsområdet.

Den hurtige og komplekse udvikling af teknologier skaber muligheder for nye typer job og kræver en fornyelse af færdigheder. Medarbejdere i forsvarsindustrien skal effektivt behandle, udnytte og formidle data, og de skal udnytte nye teknologier inden for nye kapacitetsområder som f.eks. autonome systemer, cybersikkerhedssystemer, intelligente informationssystemer eller højtydende databehandlingssystemer. Den europæiske forsvarsindustri skal konkurrere med andre sektorer om lignende færdigheder, samtidig med at dens udvidelse vil skabe muligheder for omskoling/opkvalificering af medarbejdere, der er blevet afskediget fra andre industrisektorer.

7. EN KRAFTIG STIGNING I FORSVARSUDGIFTERNE

Medlemsstaternes forsvarsudgifter er steget med mere end 31 % siden 2021 og nåede op på 1,9 % af EU's samlede BNP eller 326 mia. EUR i 2024. Mere specifikt nåede forsvarsinvesteringerne op på et hidtil uset beløb på 102 mia. EUR i 2024, hvilket er næsten det dobbelte af det beløb, der blev brugt i 2021. Samlet set er de europæiske forsvarsudgifter dog fortsat langt lavere end USA's og, hvad der er mere bekymrende, lavere end Ruslands og

Kinas. Genopbygning af det europæiske forsvar vil kræve massive investeringer over en længere periode, både offentlige og private.

Med ReArm Europe-planen har Kommissionen udpeget fem søjler med det formål hurtigt og betydeligt at øge de europæiske forsvarsudgifter.

De fem søjler vil bidrage til at imødekomme de mest presserende behov og afbøde konsekvenserne af tidligere underinvesteringer.

1) Et nyt, dedikeret finansielt instrument, der skal støtte medlemsstaternes forsvarsinvesteringer

I betragtning af sagens hastende karakter foreslår Kommissionen en ny EU-forordning i henhold til artikel 122 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at yde medlemsstaterne lån med støtte fra EU-budgettet. Med op til 150 mia. EUR vil SAFE-instrumentet kraftigt støtte en betydelig stigning i medlemsstaternes investeringer i Europas forsvarskapaciteter nu og i løbet af dette årti.

SAFE-instrumentet vil støtte den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb, der involverer mindst to lande, hvoraf det ene skal være en medlemsstat, som modtager finansiell bistand fra SAFE-instrumentet, og det andet kan være en anden medlemsstat, en EFTA-stat, et EØS-medlem eller Ukraine. Disse fælles indkøb vil omfatte de prioriterede kapaciteter og katalysatorer, der blev udpeget på Det Europæiske Råds ekstraordinære møde den 6. marts 2025. De enklere og mest presserende af disse kapaciteter, f.eks. ammunition eller militær mobilitet, vil være underlagt betingelser for støtteberettigelse, som svarer til betingelserne i EDIRPA-programmet. Mere komplekse og højteknologiske systemer, f.eks. kunstig intelligens eller luftforsvar, vil være underlagt strengere betingelser, der tager udgangspunkt i de lovgivningsmæssige drøftelser om EDIP i lyset af de højere krav til strategisk autonomi.

Der er tildelinger tilgængelige for alle medlemsstater. De vil være efterspørgselsbaserede og understøttet af nationale planer for forsvarsindustrien. Når de respektive planer er godkendt, og låneaftalen er underskrevet, vil der være forfinansiering til rådighed.

Instrumentet indeholder bestemmelser, der yderligere skal tilskynde til og lette fælles indkøb, f.eks. muligheden for at åbne eksisterende rammeaftaler og kontrakter for nye partnere og en momsfrigivelse for indkøb, der finansieres af SAFE-instrumentet. Det fremmer også anvendelsen af fælles standarder.

Andre partnerlandes enheder og produkter kan komme i betragtning til fælles indkøb, forudsat at der er indgået en aftale med EU om finansielle betingelser og forsyningssikkerhed.

2) Koordineret aktivering af stabilitets- og vækstpaktens nationale undtagelsesklausul

I sin meddelelse "*Accommodating increased defence expenditure within the Stability and Growth Pact*" foreslår Kommissionen en koordineret aktivering af den nationale undtagelsesklausul i alle medlemsstater for at frigøre yderligere fleksibilitet til højere forsvarsudgifter.

Denne fleksibilitet vil give mulighed for en afvigelse fra den aftalte udgiftskurs svarende til stigningen i forsvarsudgifterne (herunder både investeringer og løbende udgifter) siden 2021. Der regnes med en periode på fire år (som kan forlænges). Takket være denne fleksibilitet kan medlemsstaterne mobilisere yderligere forsvarsudgifter på op til 1,5 % af BNP. På grundlag af

fremskrivninger af den gradvise udbredelse kan forsvarsinvesteringerne nå op på mindst 800 mia. EUR over de næste fire år, herunder de udgifter, der finansieres af de 150 mia. EUR fra SAFE-instrumentet, som automatisk vil være støtteberettigede i henhold til de nationale undtagelsesklausuler.

3) Mere fleksibilitet i eksisterende EU-instrumenter for at muliggøre større forsvarsinvesteringer

På kort sigt kan EU gøre mere for at støtte det presserende behov for at øge de europæiske forsvarsinvesteringer med EU-budgettet.

Samhørighedspolitikken bidrager allerede til forsvars- og sikkerhedskapaciteter. Den finansierer sikkerheds- og forsvarsrelaterede investeringer, som bidrager til regional udvikling, da forsvarsindustrien ofte skaber forsknings- og udviklingsøkosystemer samt industrielle økosystemer, som gavner Europas regioner og samfund.

Nationale, regionale og lokale myndigheder kan frivilligt anvende midtvejsevalueringen af samhørighedspolitikkerne til at afsætte midler inden for deres nuværende programmer til nye prioriteter, herunder styrkelse af forsvars- og sikkerhedskapaciteter.

I forbindelse med midtvejsevalueringen af programmerne for 2021-2027 vil Kommissionen i næste uge foreslå en pakke af foranstaltninger for at skabe fleksibilitet og incitamenter hertil.

Udviklingen af en stærk og modstandsdygtig europæisk forsvarsindustri vil understøtte den europæiske konkurrenceevne og fremme regional udvikling og økonomisk vækst.

4) Bidrag fra Den Europæiske Investeringsbank

Den Europæiske Investeringsbank spiller en klar og afgørende rolle i finansieringen af det europæiske forsvar. EIB-Gruppens handlingsplan for sikkerhed og forsvar var et vigtigt første skridt, og dens gennemførelse bør fremskyndes.

EIB agter desuden at indføre ændringer for yderligere at udvide omfanget af dets forsvarsrelaterede finansiering. Den vil fordoble sine årlige investeringer til 2 mia. EUR for at finansiere projekter som f.eks. droner, rumteknologi, cybersikkerhed, kvanteteknologier, militære faciliteter og civilbeskyttelse. Den foreslår en yderligere justering af gruppens kriterier for støtteberettigelse for at sikre, at udelukkede aktiviteter defineres mere præcist og så begrænset som muligt, så de tilpasses EU's nye politiske prioriteter. Endelig foreslår EIB en revision af sin operationelle ramme og vil erstatte det strategiske europæiske ad hoc-sikkerhedsinitiativ med et særligt tværgående offentligt politisk mål om at bidrage til Europas fred og sikkerhed med en ambitiøs finansiel tildeling og kapitaltildeling. Det er yderligere skridt i den rigtige retning.

5) Mobilisering af privat kapital

Det er absolut nødvendigt at øge de offentlige forsvarsinvesteringer, men det vil ikke være tilstrækkeligt. Europæiske virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder og midcapselskaber, skal have bedre adgang til kapital, herunder garantiinstrumenter til risikobegrænsning af investeringer, for at bringe deres løsninger op i industriel skala og fremme den industrielle vækst, som Europa har brug for.

Den finansielle sektor viser en stigende interesse for forsvar. Forsvarssektoren er dog fortsat et underforsynet marked på grund af begrænsninger i offentlige og private finansielle institutioners investeringspolitikker. Adgang til finansiering er fortsat et stort problem for 44 % af SMV'erne på forsvarsområdet, hvilket er meget højere end for civile SMV'er. De har færre muligheder end i USA eller Det Forenede Kongerige, og amerikanske investorer udgør 60 % af det samlede antal.

Den europæiske opsparings- og investeringsunion forventes at bidrage til at kanalisere yderligere private investeringer mod EU's prioriteter, herunder forsvarssektoren. Den kan alene tiltrække flere hundrede milliarder ekstra investeringer i den europæiske økonomi hvert år, og det vil styrke dens konkurrenceevne. Med henblik herpå fremlægger Kommissionen en meddelelse om en opsparings- og investeringsunion.

EU's forordning om oplysninger om bæredygtig finansiering (SFDR) er ikke til hinder for finansieringen af forsvarssektoren. Yderligere præcisering af anvendelsen af SFDR vil dog gavne både finanssektoren og forsvarssektoren. Kommissionen vil i forbindelse med revisionen af SFDR sikre, at forholdet mellem forsvar og investeringsmålene i bæredygtighedsrammen præciseres, som det er påkrævet.

6) Finansiell forudsigelighed

Kommissionen vil fortsat undersøge yderligere finansieringskilder til forsvar på EU-plan og yderligere elementer og muligheder for i væsentlig grad at øge finansieringen af det europæiske forsvar og styrke den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base.

Hvis medlemsstaternes efterspørgsel efter lånebaseret finansiering, der støttes af EU-budgettet under SAFE-instrumentet, overstiger udbuddet, vil Kommissionen fortsat undersøge innovative instrumenter, f.eks. i forbindelse med den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM).

I betragtning af vigtigheden og prioriteringen af at genopbygge Europas forsvar, med støtte fra en konkurrencedygtig forsvarsindustriell base, bør den næste FFR udgøre en omfattende og robust ramme til støtte for EU's forsvar.

Den bør støtte flere og bedre samarbejdsbaserede investeringer, der strækker sig fra forskning til udvikling af komplekse systemer, gennem kommercialisering til indkøb, som vil kunne øge Europas teknologiske suverænitæt.

8. ØGET SIKKERHED GENNEM PARTNERSKABER

Sikkerhedsudfordringer har ofte globale implikationer, der kræver internationalt samarbejde. Ruslands fuldskalakrig mod Ukraine har vidtrækkende konsekvenser uden for Europa. Hybride trusler og cyberangreb respekterer ikke grænser. Og det gør sikkerhed i rummet eller til søs heller ikke. EU skal derfor arbejde tæt sammen med internationale organisationer og partnerlande for at imødegå disse trusler effektivt.

Samarbejde med partnere er også afgørende for at tackle udfordringerne i den europæiske forsvarsindustri og den europæiske forsvarsindustri, herunder for at diversificere leverandørerne og mindske afhængighederne. EU's brede partnerskaber om fred, sikkerhed og forsvar er en vigtig kilde til styrke og modstandsdygtighed. EU er fortsat fast besluttet på at fremme internationalt samarbejde og styrke effektiv multilateralisme på alle niveauer. EU vil

yderligere udvide og finpudse vores skræddersyede partnerskaber med bilaterale, regionale og multilaterale partnere i hele verden på en gensidigt fordelagtig måde for at håndtere en bred vifte af sikkerhedsudfordringer, herunder inden for kapacitetsudvikling og innovation.

EU vil fremme en åben arkitektur kombineret med variabel geometri, der gør det muligt for ligesindede partnere at deltage i samarbejdsbaserede forsvarsprojekter og -initiativer, f.eks. PESCO-projekter, som vil blive fremmet fra sag til sag. Dette vil bidrage til at mindske overdreven afhængighed, hvor man er afhængig af én eller en håndfuld leverandører af vigtige varer, tjenesteydelser eller andre input, og det vil øge den europæiske økonomiske sikkerhed og udvikle og fremme den europæiske forsvarskapacitet og konkurrenceevnen på EU's marked for forsvarsmateriel.

NATO er fortsat hjørnестenen i det kollektive forsvar af organisationens medlemmer i Europa. Samarbejdet mellem EU og NATO er en uundværlig forudsætning for udviklingen af EU's sikkerheds- og forsvarsdimension. EU's unikke reguleringsværktøjer og finansielle instrumenter hjælper de 23 EU-medlemsstater i NATO med at nå deres kapacitetsmål.

Et stærkt transatlantisk bånd er fortsat afgørende for Europas forsvar. **USA** kræver, at Europa påtager sig et større ansvar for sit eget forsvar. Disse bestræbelser skal fortsat bygge på den dybe og omfattende transatlantiske forsyningskæde, som bør være til gensidig gavn. Den bilaterale dialog om sikkerhed og forsvar kan styrkes for yderligere at forstærke samarbejdet på områder som f.eks. cybersikkerhed, maritim sikkerhed og rummet, drøfte udbudsspørgsmål og tackle andre spørgsmål af fælles interesse.

Det Forenede Kongerige er en vigtig europæisk allieret, som EU bør styrke sit samarbejde om sikkerhed og forsvar med i fælles interesse, og indsatsen bør indledes med et potentielt sikkerheds- og forsvarspartnerskab. På grundlag af det sæt solide aftaler, der er på plads, kan det bilaterale sikkerheds- og forsvarssamarbejde udvides og strække sig fra ekstern krisestyring til forsvarsindustripolitikker.

Norge er en fuldgyltig partner i EU's forsvarsprogrammer gennem landets bidrag til EU-budgettet. Det nyligt lancerede sikkerheds- og forsvarspartnerskab udgør en omfattende og struktureret politisk ramme for styrkelse af yderligere dialog og samarbejde.

EU's samarbejde med **Canada** er blevet intensiveret og bør udbygges yderligere, også for at styrke den transatlantiske sikkerhed. Den bilaterale sikkerheds- og forsvarsdialog samt det kommende sikkerheds- og forsvarspartnerskab danner grundlag for øget sikkerheds- og forsvarssamarbejde, herunder om forskellige initiativer til at øge forsvarsindustriens produktion.

EU bør fortsætte det gensidigt fordelagtige engagement og samarbejde på sikkerheds- og forsvarsområdet med alle ligesindede **europæiske lande, udvidelseslande og nabolande** (herunder Albanien, Island, Montenegro, Republiken Moldova, Nordmakedonien og Schweiz) for at fremme fred, sikkerhed og stabilitet på og uden for det europæiske kontinent.

Tyrkiet er et kandidatland til tiltrædelse af EU og en mangeårig partner inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. EU vil fortsat engagere sig konstruktivt for at udvikle et gensidigt fordelagtigt partnerskab på alle områder af fælles interesse baseret på tilsvarende forpligtelser fra Tyrkiets side om at gøre fremskridt hen imod samarbejde om alle spørgsmål af betydning for EU i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner fra april 2024.

EU bør også undersøge mulighederne for forsvarsindustrielt samarbejde med **partnerne i den indopacifiske region**, navnlig Japan og Republikken Korea, som EU indgik sikkerheds- og forsvarspartnerskaber med i november sidste år, samt Australien og New Zealand.

EU's sikkerheds- og forsvarssamarbejde med **Indien** har udviklet sig i de seneste år, bl.a. gennem regelmæssige sikkerheds- og forsvarskonsultationer. EU og Indien vil yderligere undersøge mulighederne for et sikkerheds- og forsvarspartnerskab. EU er fortsat fast besluttet på at opretholde fred og sikkerhed i den indopacifiske region, herunder maritim sikkerhed og ved at tackle traditionelle og utraditionelle sikkerhedstrusler og beskytte sejlruiter og opretholde retten til fri sejlads.

9. VEJEN FREM FOR EUROPÆISK FORSVAR

Den geopolitiske kontekst og Europas trusselsbillede ændrer sig dramatisk og i et hidtil uset tempo. Siden topmødet i Versailles i marts 2022 er medlemsstaterne blevet enige om, at de skal påtage sig et større ansvar for forsvaret. Der er allerede taget flere skridt i retning af et mere intensivt forsvarssamarbejde. Forværringen af de trusler, der truer Europa, kræver dog, at EU står fast, står sammen og handler beslutsomt, ambitiøst og hurtigt.

Denne hvidbog indeholder en omfattende plan for at opruste Europa og opbygge dets forsvar for at imødegå disse trusler, som omfatter følgende øjeblikkelige aktioner:

- Medlemsstaterne opfordres til at anmode om aktivering af den nationale undtagelsesklausul inden udgangen af april.
- Rådet opfordres til hurtigst muligt at vedtage det foreslåede udkast til forordning om sikkerhedstiltag for Europa (SAFE).
- Medlovgiverne opfordres til at vedtage programmet for den europæiske forsvarsindustri (EDIP) inden sommer, herunder instrumentet for støtte til Ukraine (USI).
- Medlovgiverne opfordres til først og fremmest at overveje de ændringer af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, der vil blive foreslået inden udgangen af marts 2025. Efter midtvejsevalueringen af samhørighedspolitikkerne vil nationale, regionale og lokale myndigheder frivilligt kunne tildele midler inden for deres nuværende programmer til nye prioriteter, herunder styrkelse af forsvars- og sikkerhedskapaciteter.
- Medlemsstaterne opfordres til hurtigt at intensivere samarbejdsbaserede indkøb af forsvarsmateriel i overensstemmelse med det mål på mindst 40 %, der er foreslået i strategien for den europæiske forsvarsindustri (EDIS), herunder inden for rammerne af SAFE-instrumentet.
- Medlemsstaterne opfordres til hurtigt at nå til enighed om et ambitiøst nyt initiativ for militær støtte til Ukraine, herunder artilleriammunition, luftforsvar og "træning og udstyr".
- Kommissionen vil fremme integrationen af den ukrainske forsvarsindustri i det indre marked, støtte udvidelsen af militære mobilitetskorridorer ind i Ukraine og undersøge Ukraines adgang til EU's rumbaserede statslige tjenester.
- Kommissionen opfordrer Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd til hurtigst muligt at øge støtten til den europæiske forsvarsindustri, navnlig ved yderligere at indsnævre listen over udelukkede aktiviteter og øge de tilgængelige midler.

- Kommissionen vil straks indlede en strategisk dialog med forsvarsindustrien og også trække på EDA's eller EU's Militærstabs ekspertise, alt efter hvad der er relevant.
- Kommissionen vil senest i juni 2025 fremlægge et omnibusforslag om forenkling på forsvarsområdet.
- EU vil fremlægge en europæisk teknologikøreplan for forsvarsmateriel, der omhandler investeringer i avanceret teknologisk kapacitet med dobbelt anvendelse, i 2025.
- Kommissionen og den højtstående repræsentant vil inden udgangen af 2025 vedtage en fælles meddelelse om militær mobilitet, som ledsages af de nødvendige lovgivningsforslag.

EU er og bliver et fredsprojekt. Den Europæiske Union skal være i stand til at beskytte sine borgere og forsvare sine interesser og de værdier, den står for. Ukraine fortjener fortsat militær støtte til at forsvare sig mod fortsat militær aggression og til at sikre, at det kan forsvare sig selv i fremtiden. En kraftig stigning i forsvarsinvesteringerne vil have positive afsmittende virkninger i hele økonomien og vil bidrage til konkurrenceevne, jobskabelse og innovation i mange sektorer, fra luftfart til skibsbygning, fra stål til rumfart og transport til kunstig intelligens. Hvis dette udnyttes korrekt, kan det føre til et stort spring i den europæiske modstandsdygtighed i en verden, hvor truslerne breder sig.

Europa skal træffe dristige valg og opbygge en forsvarsunion, der sikrer fred på det europæiske kontinent gennem enhed og styrke. Det skylder det sine NATO-allierede, Ukraine og først og fremmest sig selv, de europæiske borgere og de værdier, det står for. EU og dets medlemsstater skal tage denne historiske udfordring op.
